הושוו מעשים למעשים למאי דכתיב בהו. פי' בקונטרס מה שפירש הכתוב בהזאות הכתובות בהן לא שינה את זו מזו אלו על הפרכת ואלו על הקרנות ואלו על המזבח בא"ו אמר רב פפא קסבר תנא דבי רבי ישמעאל [6]דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו [ג] לפר זה פר העלם דבר של צבור הא [ד] בציבור גופיה כתיב אמר רב פפא משום דבעי אגמורי פר העלם דבר של צבור ביותרת ושתי כליות לשעירי עבודת כוכבים ופר העלם דבר של צבור בגופיה לא כתיב בהיקשא אתי [ה] איצטריך לפר למיהוי כמאן דכתיב ביה בגופיה ולא [ה] ליהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש תניא כוותיה דרב פפא [1]ועשה כאשר עשה מה ת"ל לפר לפי שנאמר [2]והם הביאו את קרבנם אשה לה' [ו] וגו' חטאתם אלו שעירי עבודת כוכבים שגגתם זה פר העלם דבר של צבור חטאתם על שגגתם אמרה תורה [ז]חטאתם הרי היא לך כשגגתם שגגתם מהיכן למדת לא בהיקשא וכי [ג]דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש [ז] ת"ל לפר זה פר העלם דבר של צבור לפר זה פר כהן משיח אמר מר חטאתם אלו שעירי עבודת כוכבים תיפוק ליה מקרא קמא דאמר מר [ז]החטאת [ח] לרבות שעירי עבודת כוכבים אמר רב פפא איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי הזאות דכתיבן בגופיה

שהושוו מעשים למעשים ואתא ליה פר יוה"כ (נמי) לאת בדם וטבילה מפר [א] כהן משיח ואתי ליה שעיר יוה"כ [ב] משעירי עבודת כוכבים מק"ו וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו אמר רב פפא קסבר תנא דבי רבי ישמעאל [6]דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו [ג] לפר זה פר העלם דבר של צבור הא [ד] בציבור גופיה כתיב אמר רב פפא משום דבעי אגמורי פר העלם דבר של צבור ביותרת ושתי כליות לשעירי עבודת כוכבים ופר העלם דבר של צבור בגופיה לא כתיב בהיקשא אתי [ה] איצטריך לפר למיהוי כמאן דכתיב ביה בגופיה ולא [ה] ליהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש תניא כוותיה דרב פפא [1]ועשה כאשר עשה מה ת"ל לפר לפי שנאמר [2]והם הביאו את קרבנם אשה לה' [ו] וגו' חטאתם אלו שעירי עבודת כוכבים שגגתם זה פר העלם דבר של צבור חטאתם על שגגתם אמרה תורה [ז]חטאתם הרי היא לך כשגגתם שגגתם מהיכן למדת לא בהיקשא וכי [ג]דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש [ז] ת"ל לפר זה פר העלם דבר של צבור לפר זה פר כהן משיח אמר מר חטאתם אלו שעירי עבודת כוכבים תיפוק ליה מקרא קמא דאמר מר [ז]החטאת [ח] לרבות שעירי עבודת כוכבים אמר רב פפא איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי הזאות דכתיבן בגופיה

[ט] **הושוו מעשים למעשים למאי דכתיב בהו.** שפירש [ט] הכתוב בהזאות הכתובות בהן לא שינה את זו מזו אלו על הפרכת ואלו על הקרנות ואלו על המזבח בא"ו [ג] [ואלו] על הפרכת ואלו [ואלו] על הקרנות ואלו [ואלו] באצבעות ואע"ג דלא כתיב ביה בשעיר את בדם וטבילה אין זה שינוי דאיכא למימר לא פירש את הכל דהא במה דפריש לא שני ואם זה נכנס לפנים וזה לא נכנס לפנים וזה טעון שמנה הזאות וזה טעון שבע מיהו למאי דכתיב בהו לא שינה אם [י] ריבה עבודות בזה יותר מזה מכל מקום מעשה עבודות שהצריך לשניהם לא שינה: **מקום שהושווה קרבן לקרבן דהאי פר והאי פר אינו דין שיושוו.** מעשה עבודות השוות בשניהם כגון הזאות דפרכת ושל מזבח הזהב [1] : ה"ג **ואתא ליה פר יוה"כ לאת בדם וטבילה מפר [יא] משיח.** בהאי ק"ו כדאמרן: **ואתי ליה שעיר יוה"כ נמי.** לאת בדם וטבילה משעירי עבודת כוכבים בק"ו מה במקום שלא הושווה קרבן לקרבן דפר העלם ושעיר של יוה"כ הושוו מעשים המפורשים בשניהם שלא שינה בפי' עבודות השוות בהם כגון הזאות דהיכל מקום שהושווה קרבן לקרבן כגון שעיר יוה"כ ושעירי עבודת כוכבים אינו דין שיושוו מעשים למעשים וילמד סתום מן המפורש שעיר של יוה"כ משעירי עבודת כוכבים: **וכי דבר הלמד בהיקש.** כגון שעירי עבודת כוכבים לא למדנו בהן את בדם וטבילה אלא בהיקשא שהוקשו לפר [יב] כהן משיח וחוזרין ומלמדין את בדם וטבילה על שעיר יוה"כ כדאמר בק"ו: **אמר רב פפא.** האי לפר דמוקי רבי ישמעאל בפר העלם משום דלקמן בעינן אגמורי פר העלם ביותרת הכבד ושתי הכליות לשעירי עבודת כוכבים בהיקשא דחטאתם על שגגתם ופר העלם דבר בגופיה לא כתיב יותרת ושתי כליות אלא [1] ואת כל חלבו יקריב [יג] ממנו ובהיקשא (להאי קרא) גמר להו מפר כהן משיח דכתיבי ביה [ד] להכי איצטריך לפר יתירה לפר [טו] העלם לכפול בהיקשא שייה דהא בלאו הכי איתקש דהאי [טז] קרא ביה קאי וכתיב כאשר עשה לפר זה פר כהן משיח וחזר וכפל ועשה לפר זה פר העלם לכפול בהיקשא ללמד [יז] ממנו יותרת דליהוי האי היקש שני [יח] במקום כתיבה בגופו דלא ניהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש דקיימא לן דקמן מטו:) דאין למדין בקדשים בהיקשא מן הלמד בהיקש: **והם הביאו את קרבנם וגו'.** בפרשת קרבנות עבודת כוכבים כתיב בשלא לך ומקרא יתירא הוא לדרשא דמה לו לכתוב זאת ונשלא להם כי שגגה היא והם הביאו את קרבנם לכתוב ונשלא להם ונשתוף אלא משום דבעי לאקושי שעירי עבודת כוכבים דמשתעי ביה קרא לפר העלם להקטרת אימורים [יט] כדכתיב קרבנם אשה לה' היינו אימוריהם ומקיש חטאתם לשגגה: **חטאתם אלו שעירי עבודת כוכבים.** דעלייהו קאי: **שגגתם זה פר העלם.** דכתיב ביה (ויקרא ד) ואם כל עדת ישראל ישגו אמרה תורה חטאת דעבודת כוכבי' זו הרי היא כשאר שגגתם [כ] דשאר עבירות לענין אישים: **ושגגתם מהיכן למד.** הקטרת האישים שלא לא בהיקש מפר כהן משיח והיאך חוזר ולמד [כא] בהיקש ת"ל ועשה לפר זה פר העלם חזר וכפל בהיקשא כדאמרן לעיל למיהוי כמאן דכתיב בגופו: **היפוך ליה.** יותרת הכבד לשעירי עבודת כוכבים: **מקרא קמא.** דלקשינן לעיל לפר העלם: **דאמר מר חטאתם אלו שעירי עבודת כוכבים.** למה לי תו הך [כב] דחטאתם על שגגתם: **סד"א הני מילי.** דאיתרבו שעירי עבודת כוכבים לדין פר העלם להזאות דכתיבן בגופיה בהדיא אבל ליותרת וכליות לא:

קמ"ל

דבקרא [לה] לא אשכחן הך היקשא ותו דא"כ לר' ישמעאל נמי תיפוק לי מהיקשא דהכא [לו] ותו מנא ליה הכא ובאיזהו מקומן (לקמן ד' נ.) לר' ישמעאל דדבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בקל וחומר אימא איפכא דדבר הלמד בקל וחומר בהיקשא דפר של יום הכפורים לאתי בק"ו ומשיח חוזר ומלמד על שעיר בהיקש ובפרק איזהו מקומן (גס זה שם:) משמע דקודם יש לנו לומר דדבר הלמד בקל וחומר ומלמד בהיקש ממה שנאמר דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בקל וחומר [לז] שעיר של יום הכפורים משעירי עבודת כוכבים דלעיל דרשינן החטאת אלו שעירי עבודת כוכבים אבל שעיר של יום הכפורים לא אתיא מהחטאת כי היכי דלא מוקמי ליה בשעירי רגלים כדאמר לעיל:

1. וְעָשָׂה לִפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם:
ויקרא ד, כ
2. וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי שְׁגָגָה הוּא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת קָרְבָּנָם אִשֶּׁה לַיהוָה וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל שִׁגְגָתָם:
במדבר טו, כה

שיטה מקובצת

דק"ו והאיגו בא ללמד דכר חדש אלא לפרש דין העבודות שתהא זו מו וגוליא מילתא בעלמא ע"כ: הושוו מעשים למעשים למאי דכתיב בהו. כלומר אע"ג דריבה הזאות בשעיר יוה"כ יותר מפר העלם בין הבדיה ולפי בפרכת אינא איכא ריבוי שהרי יש שמנה הזאות בשעיר יוה"כ ובפר העלם ז' וכן במזבח הזהב איכא ריבוי דבשעיר"כ איכא נמי שבע על טהרו של מזבח ובפר העלם ליכא כי אם בקרנות, מ"מ מה שהוצרך בשניהם בזה כמו בזה הייניו שבע דבפרכת ודי' דקרנות הבוה זה לזה שאלו על הפרכת כו' אלו על קרנות דפעימי אלו ואלו על קרנות דפעימי אלו באצבע [כו']. וא"ל אמרו את בדם וטבילה שאנו דנין עליה ואינא גופיה אנו בא בא ללמוד מק"ו זה בזה לא הבווה מעשים בשעיר יוה"כ לפר העלם דהא את בדם וטבילה לא כתיב בשעיר יוה"כ וא"כ איך בא הוא ללמוד מק"ו זה הבווה [אתו] בדם וטבילה בלמדים (אתו הבווה) כיון שאינה בלמדים, וי"ל דודאי יש בלמדנין (אתו) הבווה אתו בדם וטבילה דכיון שאנו רואין דלענין מאי וטבילה בהו הייניו מה שהוצרך בשניהם שבע ומתן ד' הבווה זה לזה מעמה נאמר ללמוד סתום מן המפורש לענין את בדם וטבילה וגלי בפר העלם את בדם וטבילה וא"ל בשעיר יוה"כ. וכן משמע מתוך פ"ה וז"ל אע"ג דאת בדם וטבילה כו', משמע קצת דמעטם ילמוד סתום מן המפורש (מהרי"פ ד"ה): **רש"י** ד"ה (מעמ' הקודם) אלא כו'. ובפר העלם לא כתיב את בדם וטבילה. נ"ב, אלא מהיקשא דפר כהן משיח, א"כ היכי הדר ולמד פר יוה"כ מעיה הא הוי היקש מן ההקש. תניא דכיון דפר כהן משיח כתיב בהאי קרא מקשינן פר יוה"כ לפר כהן משיח (מתוי מהר"ם): **תוד"ה** (מעמוד הקודם) לא בלבדה דוה, ומיהו יש לייבב פירוש ש"י. עיין בהמעמות בסוף המסכת: **איצטריך** לפר למהוי כו', וא"ת ודכיי דלדיים לפר זה פר יוה"כ א"כ יוותרת הכבד וכ' הכליות לגמהוי דכתיב בגופיה כפר העלם לגמורי מייתי לשעירי ע"ז דגליה לגמורי מעלה לגיכוי דכתיב בגופו פר כהן משיח דמיותר ואם אינו ענין לפר כהן משיח תנהו לענין פר העלם לגמהוי כמאי דכתיב בגופיה כדאיתא בלאיהו מקומן. וא"ת וכיי שמעתא דדדיים לפר זה פר העלם לגמהוי כמאי דכתיב בגופיה, כלומר יוהכ יוהכ לגי, וי"ל דאיתעיא ליה לדדיים בפרק כל הבשר (מולין דף קח.), מה פר כהן משיח יש בו מעילה אף זבח שלמים יש בו מעילה לאמוריהם, ואיהו מכל אלה גרבות אמוריי קדשים קלים לגמעילה: **הני** מילי הזאות דכתיבן בגופיה. הוא דליף שעירי ע"ז מריבויא דחטאתם. וא"ת והא לענין את בדם וטבילה נמי ליפיגן בשעירי ע"ז מפר העלם בהן היקשא דהחטאתם ואת בדם וטבילה לא כתיב בגופיה. ומהאי טעמא נמי לא תשיב היקש מן ההיקש אף למ"ד הימנו ודבר אחר הוי היקש כדפי' לעיל. אבל יותרת וכ' הכליות מוספת דבר חדש ולכך לא יליף מהחטאת כיון דלא כתיב בגופיה. וא"א אמאי לא קאמר טעמא אחרינא דאי מהחטאת הו"א ה"מ לענין עבודות אבל בהכרת הכבד לא עבודות דלא מעכבות כפרה לא אבל עבודות דלא מעכבות כפרה כגון (הקטרה) [הקטרת יותרת] וב' הכליות לא דכל הקטרה אינה מעכבת. ובה"ג אמרינן לעיל גבי סמיכה דעיכוב דבפיק מוכן אלבר זה פר יוה"כ אע"ג דסמיכה ושיריים כתיב בגופיה. ותיכף בקונטרס לקמן דדוקא שיריים דהוי סוף העבודה ומעיכה דלאינא עבודה לא נפיק מהיקש קמייתא, אבל הקטרת יותרת וב' הכליות דהקטרה תחיבא מחלב עבודה כדאיתא בפ' הטוחבו והמעלה (לקמן דף קח.), אתיא שפיר מהיקש קמייתא אי לאו משום דלא כתיב בגופיה ושיריים כדאיתא לעיל ואיכא למימר דהייניו משום דאי"ל אמר סמיכה ושיריים מהיקשא קמייתא אבל לא מעכבא כפרה. אך קשה דקשה ולר"ש נמי [ר"ל] דמפיק סמיכה מוסמך ידו על ראש הפר ושיריים מוקמא כל בה הפר ישפך כמו הכא מנא דפרק איזהו מקומן. מיהו איכא למימר לר"ש דכולה מילתא מהיקשא קמייתא נפקא: **תוד"ה** הושוו בו' והגיה רבינו שמואל. עיין בהמעמות בסוף המסכת: **בא"ד** הגיה רבינו שמואל כו' (עד סה"ד). נשון הר"ש, וקשיא לפרשב"ם א"כ בפ' איזהו מקומן דמבעיא לן מעיקרא אי דבר הלמד בק"ו (אי) חוזר ומלמד בק"ו אי לא ופשיט ליה הכא מכח פכרחא, הייני לאשוויי אתבעיא מבריתא זו דדבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו. ושוב קשה דע"ל לפי שיטתו דק"ו אני דנני שעיר יוה"כ פשוט יותר מק"ו דאשוו מדמסרן בק"ו לאשוו על ק"ו אני כפר', ואמאי הא בק"ו אני איכא לאקשויי כמו בק"ו לאשוו דשם בזה ובזה לא כמו אני הוא בזה ובזה לא כמו אני הוא בזה ובזה לא כמו אני הוא